

Tax Justice Norges innspill til referansegruppa for den regjeringsutnevnte skattekommisjonen

Tax Justice Norge (TJN) er en partipolitisk uavhengig ideell organisasjon med 30 medlemsorganisasjoner, hovedsakelig humanitære organisasjoner og fagforeninger. Sammen jobber vi for et demokratisk og åpent skattesystem gjennom opplysningsarbeid, politikkutvikling og forskning, nasjonalt og internasjonalt.

1. Bakgrunn:

Skattesystemet har en rekke funksjoner som er demokratisk forankret og knytter seg til samfunnets felles prioriteringer. Det norske systemet balanserer prinsipper om samfunnsøkonomisk effektivitet, omfordeling, korrigering av markedssvikt, behov for offentlige inntekter og skatt etter evne. Det er tradisjon for et bredt skattegrunnlag, men også at satser fungerer progressivt, og bidrar til å skape omfordeling og motvirker økonomisk ulikhet.¹

En global økonomi med økt grensekryssende aktivitet, nye forretningsmodeller og digitalisering har blitt en utfordring for skattesystemer som i stor grad er nasjonale og stedbundne. Dette har skapt store muligheter for multinasjonale konsern til å drive med aggressiv skatteplanlegging, med negative konsekvenser for det norske skattegrunnlaget. Skatteparadis som tilbyr særlig gunstige regler for beskatning, reguleringer og hemmelighold om pengestrømmer og eierskap bidrar til dette, ved å gjøre det mulig for enkeltpersoner og selskaper å flytte og skjule formue og overskudd fra beskatning.

2. Målet for skattekommisjonen:

TJN har tatt som utgangspunkt en ambisjon om et bredt skatteforlik som ikke øker skattene i Norge i særlig grad. Et naturlig område å se på i den forbindelse, er tiltak som sikrer at skatt som per i dag ikke betales, kan hentes inn. Målet bør derfor være å gjøre justeringer som hindrer tap av skatteinntekter til skatteunndragelse og aggressiv skatteplanlegging. Videre bør skattekommisjonen bidra til å sikre at effekten av dagens skattesystem er i tråd med demokratisk forankrede prinsipper, og tilstrekkelig til å opprettholde en høy skattemoral og tillit. Dette forutsetter at det arbeides for å fjerne smutthull som kan misbrukes for å redusere eller unndra skatt hos noen få aktører, noe som skifter den relative skattebyrden over på resten, samt økt fokus og kapasitet til kontroll og sanksjoner.

¹ NOU 2022: 20, Et helhetlig skattesystem

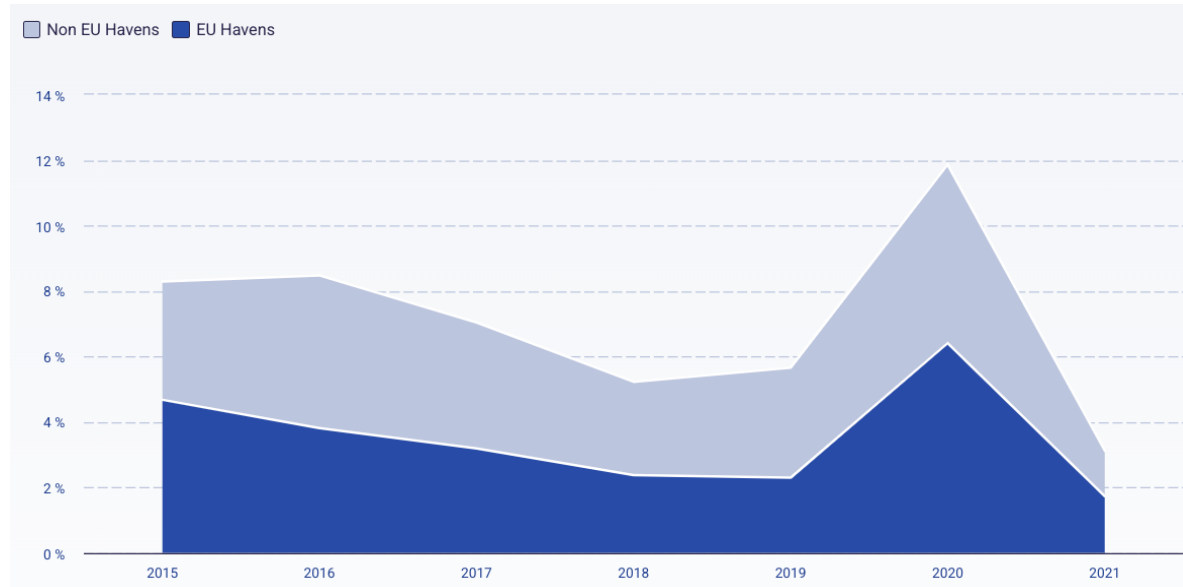
3. Problemstillinger å vurdere:

a. Tap av skatteinntekter til multinasjonale selskapers aggressive skatteplanlegging

Det finnes ingen definisjon på aggressiv skatteplanlegging i norsk rett, selv om relevant definisjonsarbeid har funnet sted både i OECD og EU de siste tiårene.² Den norske omgåelsesregelen gir hjemmel for å tilsidesette strukturer uten forretningsmessig egenverdi, men lovverket etterlater fortsatt mange gråsoner. I tillegg er det mangel på informasjon om den økonomiske virkeligheten hos multinasjonale konsern, noe som gjør det vanskeligere for kontrolletatene å vurdere om skatteplanlegging er legitim eller innebærer skatteunngåelse.

De siste 20 årene har aggressiv skatteplanlegging blitt grundig kartlagt i forskningen, med særlig fokus på metoder for å flytte skattbart overskudd fra normalskattelend til lavskattelend. Forskning fra *Skatteforsk* (NMBU) og *EU Tax Observatory* estimerer at Norge har tapt 3–12 % av sine selskapsskatteinntekter til slik overskuddsflytting siden 2015.³ I 2021 er provenytapet beregnet til å ha vært minst USD\$ 2 milliarder.

Figur 1: selskapsskatteinntekter tapt, som andel av innkrevd selskapsskatt (prosent)⁴

²Se for eksempel OECD. (2011). [Corporate Loss Utilisation through Aggressive Tax Planning](#). Innenfor EUs arbeid med [Anti-Tax Avoidance Directive](#) (ATAD), se for eksempel Loretz, S. et al. (2017).

³ EU Tax Observatory. (2023) [Atlas of the Offshore World](#)

⁴ Figur hentet fra [Atlas of the Offshore World](#), 3. februar 2026.

Effekten av aggressiv skatteplanlegging er ikke bare et lavere nivå på skatteinntekter. Norske små og mellomstore bedrifter taper i møte med disse store konsernene, som tilegner seg et konkurransefortrinn fra en lav skatteregning via skatteparadis, heller enn fra å levere bedre varer og tjenester.

b. Beskatning av digitale forretningsmodeller

Digitaliseringen av den globale økonomien, og spesielt muligheten for å drive virksomhet uten fysisk tilstedeværelse i et land og et økt omfang av immaterielle rettigheter, har gjort det enklere å selge varer og tjenester i et lands marked uten å måtte betale skatt i det landet. Slike forretningsmodeller er lite compatible med dagens skattesystem, og som langsiktig trend legger det press på det norske skattegrunnlaget.⁵ Det er vanskelig å anslå størrelsen på tapene av skatteinntekter fra denne utviklingen, men store, multinasjonale, digitale konsern har økt sin markedsandel i de fleste sektorer. For eksempel anslår WPP Media at Google, Meta, Snapchat og TikTok vil hente ut 14,5 milliarder kroner fra det norske annonsemarkedet i 2026. Dette tilsvarer nesten halve markedet, og alle har forretningsmodeller karakterisert av digitalisering og begrenset fysisk tilstedeværelse i Norge.⁶

Samarbeidet om *base erosion and profit shifting* i OECD (BEPS) har det siste tiåret vært sentrert rundt potensielle løsninger på nettopp denne problemstillingen. Topilar-avtalen fra 2021 var et stort steg i retning internasjonalt koordinerte regler for å sikre økt beskatning av denne typen verdiskapning, men løsningene har blitt komplekse og utfordres av et dårlig samarbeidsklima internasjonalt. Norge og en rekke andre land har innført den globale minimumsskatten for selskaper på 15 %, men avtalen er nå under press fra USA.

I påvente av internasjonale regler, har en rekke land satt i gang innføringen av digitale omsetningsavgifter, eller digital service taxes (DST). En DST fungerer som en skatt på omsetningen fra digitale verdier, og er et alternativ for å sikre utvidet rett til skattlegging for markedsstaten. Et annet alternativ er utvidet kildebeskatning av digitale transaksjoner eller å justere regler om krav om fysisk tilstedeværelse (permanent establishment). Felles for disse skattegrepene er at de fungerer svært vridende, men bør vurderes i påvente av internasjonalt koordinerte regler, for å sikre det norske skattegrunnlaget.

⁵ Se for eksempel OECD (2014), [Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy](#).

⁶ Tall presentert på seminaret “[Folkets Medievaner 2025](#)” i regi av Strategi og Analyseforeningen. Gjengitt på Kampanje.no (2025). [Tech-giganter sluker ny reklame-milliard: - Kan ikke stoppe dette toget](#).

c. Skjult eierskap og skatteunndragelse

I tillegg til utfordringene fra multinasjonale konserns aggressive skatteplanlegging, gir skatteunndragelse også et tap av norske skatteinntekter. Mangel på kjennskap til eierforhold, særlig tilfeller der disse skjules bak kompliserte selskapsstrukturer og bruk av sekretessejurisdiksjoner, er den viktigste driveren av skatteunndragelse hos enkeltpersoner.

I perioden 2017-2021, anslår Riksrevisjonen at det hvert år gikk tapt minst 7 milliarder kroner til skatteunndragelse.⁷ Det samme hemmeligholdet som muliggjør unndragelse skjuler også korrupsjon, hvitvasking, terrorfinansiering, sanksjonsomgåelser, skaper konkurransevridning og muliggjør innsidehandel. For å motvirke dette kreves det justeringer av regler utenom skattesystemet direkte, blant annet knyttet til kontrolletaters informasjonstilgang og -utveksling, informasjonsutvekslingsavtaler med andre land, samt krav til selskaper om å oppgi eierskap, inkludert reelle rettighetshavere.

d. Grunnleggende prinsipper i det norske skattesystemet

TJN mener at skattekommisjonen må se hele skattesystemet i sammenheng med de grunnleggende prinsippene nevnt innledningsvis, og vurdere hvorvidt dagens innretning er i stand til å levere på disse. Den norske tradisjonen for sterk skattemoral og tillit knyttes gjerne til begrenset økonomisk ulikhet og opplevelsen av skattesystemet som effektivt og rettferdig. Aggressiv skatteplanlegging hos multinasjonale konsern virker konkurransevridende, og tap av skatteinntekter fra disse aktørene risikerer å øke den relative skattebyrden for helnorske selskaper, og redusere det mobile skattegrunnlag som arbeid og forbruk (moms). Dette utfordrer både prinsippene om effektivitet og fordeling.

Hvordan skattesystemet fungerer for en enkeltperson, varierer i stor grad basert på inntektskilde. Litt forenklet beskattes arbeidsinntekt progressivt, mens kapital beskattes flatt. Aaberge et al. sin forskning på markedsinntekt viser at det er den prosenten med høyest formue og inntekt som har kapital som sin hovedinntektskilde, mens arbeidsinntekt gjelder for resten av fordelingen.⁸ Fritaksmetoden muliggjør opphopning av såkalt tilbakeholdt overskudd – at overskudd kan akkumuleres i holdingselskaper som del av aksjonærmodellen og fritaksmetoden, i svært lange perioder uten at vesentlige verdier realiseres utover

⁷ Riksrevisjonen. (2023). Dokument 3:3 (2023–2024)

⁸ Aaberge et al. (2020). [Ulikheten – betydelig større enn statistikken viser](#). SSB.

skjermingsfradraget.⁹ Skatteutsettelsen i fritaksmetoden er fordelaktig for de med kapital som sin hovedinntektskilde.

Nye estimater fra Aaberge et al.¹⁰ og Alstadsæter et al.¹¹ viser betydelig høyere økonomisk ulikhet enn tidligere anslått. Felles for denne forskningen er at tilbakeholdt overskudd inkluderes som del av beregningen av inntekt. Med denne analysen som bakgrunn er det verdt å gjennomgå skattesystemets reelle progressivitet, da den faktiske skattebyrden for de høyeste inntekts- og formuesgruppene fremstår som lavere enn tilsiktet, i et system basert på prinsippet om omfordeling og progressivitet. Ulovlig skatteunndragelse har også et fordelingsperspektiv. Forskning fra blant annet Skatteforsk på NMBU viser at skatteunndragelse i stor grad er konsentrert blant de på toppen av formuesfordelingen.¹² En studie estimerer at huster blant de rikeste 0.01 prosentene i Skandinavia unngår så mye som 25 prosent av personbeskatning.¹³

Det er også verdt å vurdere andre dimensjoner ved skattesystemet med konsekvenser for prinsipper om effektivitet og omfordeling. Dette inkluderer:

- fraværet av skatt på arv og gaver.
- skatteutsettelse gjennom fritaksmetoden
- verdsetting av unoterte aksjer for formuesskatteformål
- likestilling i behandling av alle formuesverdier (forenkle rabattene i formuesskatten)
- økning av bunnfradrag i total formuesbeskatning i kombinasjon med noe økning i toppsats (progressiv effekt, provenynøytralt)
- innstramning av reglene for privat konsum i selskap

4. Forslag til tiltak:

⁹ Lånefinansiering av eventuelle kapitalbehov (med f.eks sikkerhet i nevnte aksjeverdier) kan i realiteten forskyve realisasjon og beskatning i svært lange perioder.

¹⁰ Se Aaberge et al., (2025). Measuring long-run wealth inequality. og Aaberge et al., (2021). Økonomisk ulikhet i Norge i det 21. århundre.

¹¹ Alstadsæter et al., (2025). Accounting for business income in measuring top income shares.

¹² Økland, A. (2024). Tax havens, personal tax evasion and inequality

¹³ Alstadsæter et al. (2019). Tax evasion and inequality.

Dette er en liste over mulige regelendringer og utredninger av tiltak som TJN mener bør prioriteres for å motvirke problemstillingene skissert ovenfor.

a. En felles, ambisiøs standard for land-for-land-rapportering

En forutsetning for å få inn de inntektene vi i dag ikke får, er større åpenhet i pengestrømmene til store, multinasjonale selskaper. Land-for-land-rapportering (LLR) er en rapporteringsform som synliggjør økonomisk virksomhet og skattebidrag i hvert land et selskap har virksomhet. Slik vil skattemyndigheter og andre interessenter bedre kunne vurdere om et selskaps skattebidrag svarer til dets økonomiske virksomhet i et land. En mismatch kan være en indikator på skatteunngåelse. Dette vil ha en forebyggende effekt mot aggressiv skatteplanlegging, synliggjøre smutthull i skattesystemet som misbrukes, og gi bedre grunnlag for kontroll av store selskapers skattepraksis. Slik åpenhet vil øke skatteproveny og skape en mer opplyst skattedebatt.

Norge har i dag flere regelverk om land-for-land-rapportering, med rot i forskjellige internasjonale prosesser og standarder.¹⁴ Felles for disse er at de er sektorspesifikke, eller preget av unntak og manglende offentlighet som begrenser verdien. Et bedre LLR-regelverk er ønsket fra Stortinget, gjennom vedtak i 2016 og 2021.¹⁵ Lignende ambisjonsløft er å finne i for eksempel Australia, som i 2024 vedtok et banebrytende LLR-regelverk som krevde mer åpenhet fra alle store selskaper med virksomhet i landet.¹⁶ Tax Justice Norge har kartlagt hvordan Regjeringen kan innfri på dette og samtidig være i tråd med våre EØS-rettslige forpliktelser.¹⁷ Det vil skape åpenheten vi trenger, samtidig som det kan erstatte lappeteppet av eksisterende regelverk. Slik vil også rapporteringspliktige selskaper totalt sett få redusert etterlevelseshbyrde.

b. Digital omsetningsskatt

Det har blitt gjort en rekke forskjellige utredninger av hvordan bedre skattlegge digitale forretningsmodeller globalt. I OECDs BEPS-prosjekt ble utfordringer og løsninger diskutert i sluttrapporten for Action 1 om digitalisering og globalisering av økonomien.¹⁸ EU-kommisjonen

¹⁴ EITI-standard for utvinningsindustri, EUs fjerde kapitalkravsdirektiv om finansforetak og store selskap etter OECD BEPS Action 13.

¹⁵ [Vedtak nr. 48 av 15. november 2016](#) og [vedtak nr. 36 av 2. desember 2021](#).

¹⁶ Australian Tax Office. (2026). [Public country-by-country \(CBC\) reporting](#)

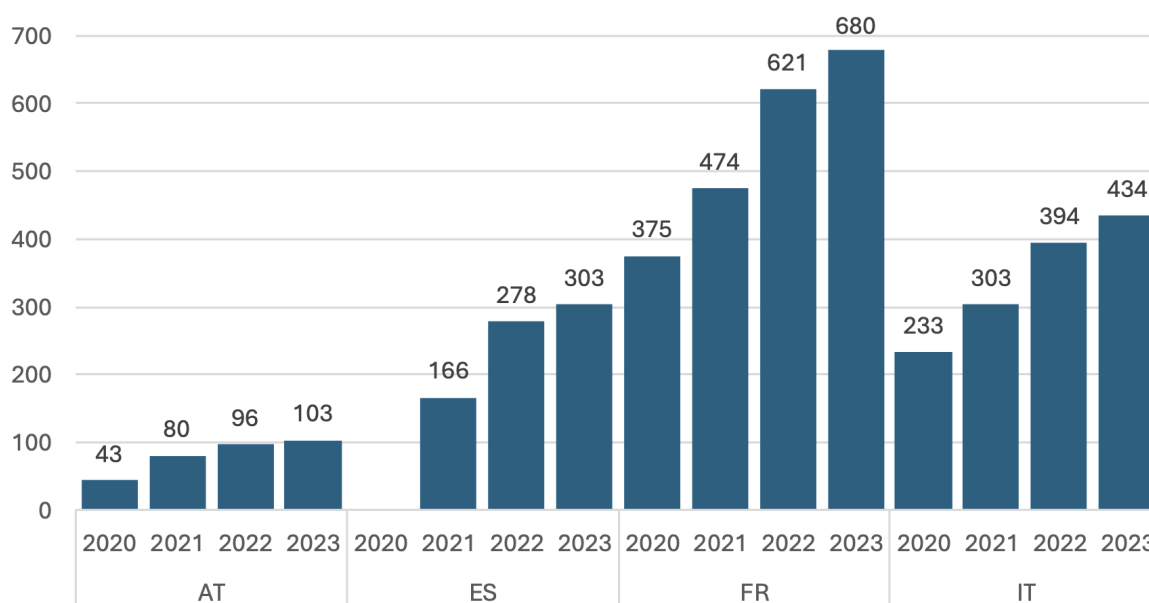
¹⁷ Veland, J. (2025): [Land-for-land-rapportering](#).

¹⁸ OECD (2014), [Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy](#).

foreslo i 2018 en 3% skatt på omsetning fra digitale selskaper, med en estimert provenyøkning på 4,7 milliarder euro over hele unionen.¹⁹

En rekke EU-land innførte også en DST eller en lignende type avgift, frem til disse ble satt på pause i 2021 påvente av en felles løsning under topilar-avtalen. Apostolos Thomadakis ved CEPS gir en oversikt over disse forskjellige DST-regelverk i Europa, og estimerer størrelsen på proveny de vil generere basert på offentlig statistikk og data fra Østerrike, Spania, Frankrike og Italia.²⁰

Figur 2: DST-inntekter (i millioner euro, 2020-2023)

Vi kjenner ikke til at det har blitt gjort en utdypende utredning av DST i Norge. DST som et mulig tiltak for å sikre skattegrunnlaget har blitt diskutert flere ganger i Stortinget, men ble lagt på is ved enigheten om topilar-avtalen i 2021. Også Skatteutvalget fra 2022 nevnte problemstillingen som del av sin gjennomgang av topilar-avtalen fra OECD, men vurderer ikke andre alternativer for Norge. I 2023 gjennomførte Stortingets utredningsseksjon en gjennomgang av relevante

¹⁹ European Commission. (2018) [IA report digital services](#).

²⁰ Thomadakis. (2025). [Towards a European Digital Services Tax](#)

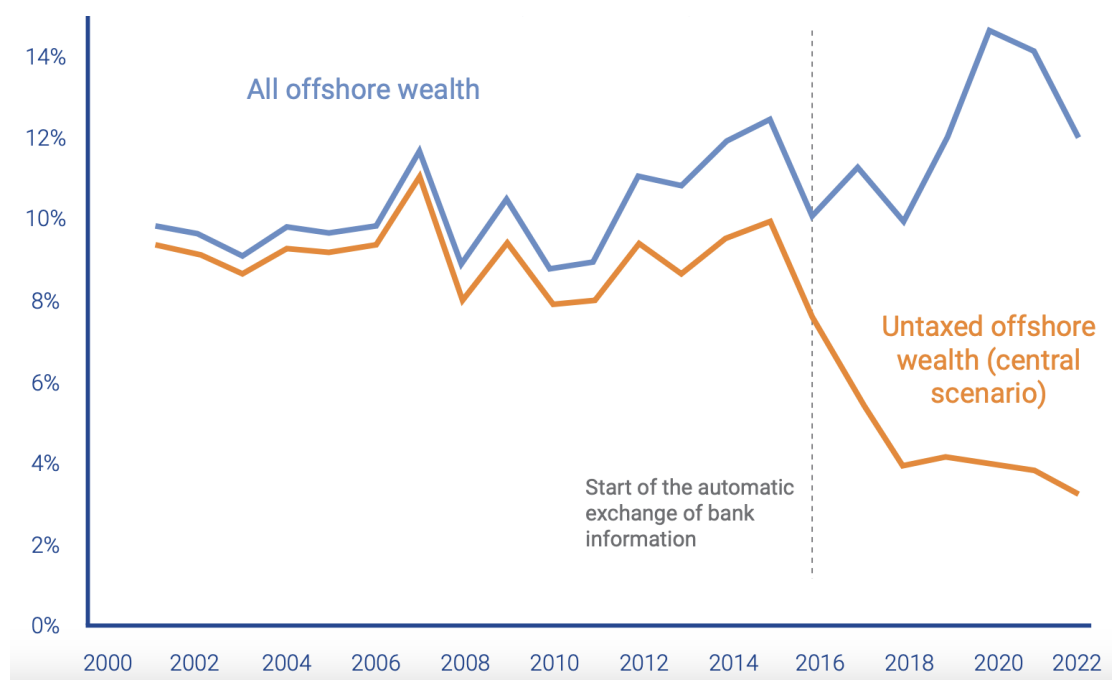
regelverk i Europa²¹, med særlig fokus på Storbritannia.²² Skattekommisjonen bør ta til orde for å utrede muligheten for å innføre en norsk digital omsetningsavgift.

c. Tiltak mot skjult eierskap

For å redusere skatteunndragelse, må hemmelighold rundt eierskap motvirkes. I Norge har utvikling av informasjonsutveksling med andre land for skatteformål, forbedringer i aksjonærregisteret og åpningen av registeret over reelle rettighetshavere vært viktige tiltak for å sikre bedre informasjon om eierforhold og inntekter i utlandet. Samtidig har disse tiltakene fortsatt svakheter, og bør sees i sammenheng med justeringer i skattesystemet.

Samarbeid i Global Forum har skapt mye større åpenhet om finansielle formuesverdier, særlig med innføringen av automatisk informasjonsutveksling om utenlandske bankkontoholdere fra 2017. Forskning fra Skatteforsk og EU Tax Observatory estimerer at dette har redusert andelen ubeskattede utenlandske formuer betydelig.²³

Figur 3: Utenlandsk finansformue (som prosent av global BNP)

²¹ Stortingets utredningsseksjon. (2023).

²² Impact note fra HM Revenue & Customs (2020) [Introduction of the Digital Services Tax](#), gir bakgrunn for innretning av DST i Storbritannia. National Audit Office (2022) [Investigation into the Digital Services Tax](#) gjør en gjennomgang av hvordan DST-en har fungert.

²³ Alstadsæter et al., (2024). [Global Tax Evasion Report 2024](#).

Samtidig viser forskning tegn på at skatteunndragelse kan fortsette ved at eierskap flyttes til nye typer formuesverdier som ikke faller under avtaler om informasjonsutveksling, særlig eiendom.²⁴ Norge bør derfor jobbe for at samarbeidet om informasjonsutveksling utvides til alle typer formuesverdier, inkludert eiendom.²⁵

Behovet for å se informasjon om eierskap av forskjellige formuesverdier i sammenheng gjelder også innenfor nasjonale rammer. Særlig informasjon om eierskap av selskaper i Norge er fortsatt fragmentert og oppdateres for sjeldent, noe som åpner for mulighet til skatteunndragelse. Informasjon fra blant annet enhetsregisteret, registeret over reelle rettighetshavere og eiendomsregisteret (Matrikkelen og Grunnboken) bør integreres bedre i en felles eierskapsplattform. Dette vil effektivisere analyser av risiko og trender knyttet til skjult eierskap og skatteunndragelse.

d. Elementer fra relevant internasjonalt skattesamarbeid

I skattesamarbeidet rundt BEPS i OECD finnes det fortsatt relevante anbefalinger Norge ikke har fulgt opp.²⁶ Disse vil kunne bidra til å hindre videre skatteomgåelse, og er dessuten innført i mange sammenlignbare land, noe som gir mulighet til å enklere vurdere provenyeffekt.

BEPS Action 2 skal bidra til å nøytralisere uheldige virkninger av hybride arrangementer. Disse utnytter hvordan land klassifiserer finansielle instrumenter og enheter forskjellig for skatteformål. Virkningen er at skattyter kan oppnå at inntekter ikke blir skattlagt i noen land, eller at samme kostnad eller tap fradragsføres i flere land.²⁷ I EU ble det utviklet et nytt direktiv mot skatteomgåelse dedikert til slike tilfeller, ATAD II (2020).²⁸ Vi er ikke kjent med at Norge har gjort større regelendringer for å sikre seg mot slike tilfeller, utover en endring av skatteloven § 2-38 tredje ledd bokstav h. som innebærer at fritaksmetoden ikke gjelder i tilfeller hvor det utdelende

²⁴ Se for eksempel Bomare & Le Guern Herry (2022) eller Alstadsæter & Økland (2022).

²⁵ G20 og OECD har begynt utredelsen av større informasjonsdeling om eierskap av eiendom, men dette er så langt ikke på plass. Se OECD report to G20 (2025). [Framework for the Automatic Exchange of Readily Available Information on Immovable Property for Tax Purposes](#)

²⁶ Se en gjennomgang av disse i [NOU 2019:15 Skatterådgiveres opplysningsplikt og taushetsplikt](#)

²⁷ OECD (2015). [Neutralising the Effects of Hybrid Mismatch Arrangements, Action 2 2015 Final Report](#)

²⁸ EU Lex (2017) [Council Directive 2017/952 amending Directive \(EU\) 2016/ 1164](#)

selskap har fått fradrag for utdelingen. Dette hindrer ikke hybride mismatches i andre former, slik det er lagt opp til i Action 2 og ATAD II.

BEPS Action 12 anbefaler opplysningsplikt om aggressiv skatteplanlegging for skatterådgivere (og/eller skattepliktige). EUs femte tillegg til direktivet om administrativt samarbeid (DAC6) legger til rette for automatisk deling av informasjon om potensielt skadelige skattearrangementer mellom EU-land.²⁹ NOU 2019:15 gjør en gjennomgang av lignende regelverk i Storbritannia, Portugal, Irland, USA og Canada. Målet er å forbedre kontrollatørs tilgang på informasjon om skatteplanlegging og dermed styrke evnen til å kontrollere skatteunngåelse, men heller ikke dette er implementert i Norge. Dette bør vurderes.

5. Avslutning:

Tax Justice Norge mener skattekommisjonen bør bidra med endringer som gjør skattesystemet mer effektivt og hindrer skattetaap, uten å nødvendigvis øke skattetrykket i særlig grad. Videre bør kommisjonen arbeide med tiltak som bedre fanger opp digitale forretningsmodeller, sikrer større grad av likebehandling mellom multinasjonale konsern og helnorske selskap, og lukker smutthull som gjør det mulig å omgå regler og oppnå urettmessige skattefordeler. Tiltak mot skjult eierskap og skatteunndragelse er også sentrale. Samlet sett bør disse elementene også vurderes opp mot muligheten til å bruke skattesystemet for å oppnå demokratisk forankrede mål som effektivitet og omfordeling, og for å sikre høy skattemoral, tillit og et bredt skattegrunnlag.

6. Liste over referanser og relevant faktagrunnlag

Aaberge, R., Modalsli, J., & Solbakken, E. (2025). Measuring long-run wealth inequality. Empirical results for Norway 1912-2019. *SSB Discussion Papers, No. 1028*.

Aaberge, R., Mogstad, M., Vestad, O. L., & Vestre, A. (2021). Økonomisk ulikhet i Norge i det 21. århundre. *Statistisk sentralbyrå, Rapporter: 2021/33*.

Aaberge, R., Modalsli, J. H., & Vestad, O. L. (2020). [Ulikheten – betydelig større enn statistikken viser](#). *Statistisk sentralbyrå, SSB Analyse 2020*.

²⁹ EU-kommisjonen (2018). [DAC6 - Taxation and Customs Union - European Commission](#)

Alstadsæter, A., Johannesen, N., & Zucman, G. (2019). Tax evasion and inequality. *American Economic Review*, 109(6), 2073-2103.

Alstadsæter, A., Jacob, M., Kopczuk, W., & Telle, K. (2025). Accounting for business income in measuring top income shares: Integrated accrual approach using individual and firm data from Norway. *Journal of the European Economic Association*.

Alstadsæter, A., & Økland, A. (2022). *Increasing cross-border ownership of real estate: Evidence from Norway*. EU Tax Observatory Working Paper.

Alstadsæter, A., Godar, S., Nicolaides, P., & Zucman, G. (2023). *Global tax evasion report 2024*. EU Tax Observatory.

Australian Tax Office. (2026). [Public country-by-country \(CBC\) reporting](#)

Bomare, J. and S. Le Guern Herry (2022). *Automatic exchange of information and real estate investment*. Technical report, EU Tax Observatory Working Paper.

European Commission. (2018) *IA report digital services*. Commission Staff Working Document.

HM Revenue & Customs (2020) [Introduction of the Digital Services Tax](#).

Loretz, S., Sellner, R., Brandl, M. B., Arachi, G., Bucci, V., van't Riet, M., & Aouragh, A. (2017). Aggressive tax planning indicators; Final Report. *Taxation Papers - Working Paper*, 2017(71).

National Audit Office (2022) [Investigation into the Digital Services Tax](#).

NOU 2019: 15 (2019). Skatterådgiveres opplysningsplikt og taushetsplikt

NOU 2022: 20. (2022). Et helhetlig skattesystem.

OECD. (2011). *Corporate Loss Utilisation through Aggressive Tax Planning*. OECD Publishing.

OECD. (2014). *Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project*. OECD Publishing.

OECD (2015), *Neutralising the Effects of Hybrid Mismatch Arrangements, Action 2 - 2015 Final Report*, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing.

OECD Report to G20 Finance Ministers and Central Bank Governors. (2025). *Framework for the Automatic Exchange of Readily Available Information on Immovable Property for Tax Purposes*. OECD Publishing.

Riksrevisjonen. (2023). *Dokument 3:3 (2023–2024) Skatteetatens arbeid med å avdekke norske skattepliktiges inntekter og formuer i utlandet samt kryptovaluta*.

Skatteforsk og EU Tax Observatory. (2023). *Atlas of the Offshore World*. Online database.

Stortingets utredningsseksjon. (2023). *Modeller for nasjonale digitale skatter/digitale omsetningsavgifter. Utredningsnotat 2023097*.

Thomadakis, A. (2025). *Towards a European Digital Services Tax: Renewing the Momentum for a Fair Contribution. CEPS in-depth analysis*.

Tørsløv, T., Wier, L., & Zucman, G. (2023). The missing profits of nations. *The Review of Economic Studies*, 90(3), 1499-1534.

Veland, J. (2025). *Land-for-land-rapportering*. Tax Justice Norge.

Økland, A. (2024). Tax havens, personal tax evasion and inequality. *Research Handbook on the Economics of Tax Havens*, 160-178. Edward Elgar Publishing.